

ΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ;

ΑΝΤΩΝΗΣ Π.ΑΡΓΥΡΟΣ

Τα Τετρακόσια χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς οι Έλληνες, στην περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής περιμένοντας την Λαμπρή, εύχονταν ο ένας στον άλλον «Καλή Ανάσταση» και ταυτόχρονα υπονοούσαν με νόημα ότι εύχονταν ταυτόχρονα και την Ανάσταση του Γένους. «Περιμένοντας την Ανάσταση», είναι στην πραγματικότητα μια μακρινή Ελληνική Ιστορία για την καρτερικότητα, που οι Έλληνες απέδειξαν διαχρονικά στις δυσκολίες για το όνειρο .

Μπορεί όλοι να ζούμε τους εφιάλτες μας, από την κρίση και τον πόλεμο, μα φέτος είναι ώρα της χαράς και της ανάπαυσης, η Ανάσταση στα νησιά μας, στην Ελλάδα μας.

Χρόνια τώρα μετράω τη ζωή μου με το Πάσχα της κάθε χρονιάς που έχω βιώσει. Τα θυμάμαι όλα! Δεν φτάνουν τα λόγια και οι σκέψεις μας να μιλήσουμε για την καθεμιά ημέρα ξεχωριστά της Μεγάλης Εβδομάδας, γιατί είναι πάρα πολλά..

Πώς να ξεχάσεις μια που τόχεις ψάλλει από μικρό παιδί, τον πιο τρυφερό αποχαιρετισμό, το Εγκώμιο Επιταφίου Θρήνου της Μεγάλης Παρασκευής» Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκυτόν μου Τέκνον, πού έδυ σου το κάλλος;» Μέσα στις μυρωδιές της Άνοιξης η πιο συνταρακτική σκηνή του Θείου Πάθους που εκφράζουν τον πόνο της Μάνας.

Να γνωρίζουμε καλά πώς πάντα ή Μεγάλη Παρασκευή είναι πριν το Πάσχα. Από τις τρύπες του σταυρού φαίνεται το φως του Κενού Μνημείου.

Ή χαρμολύπη, το χαροποιόν πένθος, η σιγή, η ταπεινή δέηση και η κατάνυξη χαρακτηρίζουν τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Μιλάει ο τόπος μας;

Αναντίρρητα μιλάει.

Μάλιστα λέει και πολλά «ο δε έχων ώτα ακούειν ακουέτω»..

Οι αναμμένες λαμπάδες θα πλημμυρίσουν με φως τις εκκλησίες μας, οι χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες και η ευχή «Χριστός Ανέστη» θα ηχήσουν στον αέρα σηματοδοτούν και τη φετινή Ανάσταση. Σαν την Μεγαλοβδόμαδα και το Πάσχα στην Ελλάδα, στα Επτάνησα μας, πουθενά αλλού δεν έχει

Το Μεγαλοβδόμαδο είναι νηφάλιο, ατάραχο, μυστικό, σε οδηγεί σε χρήσιμη ένδοσκαφή, σε απαραίτητη αυτογνωσία, σε αυτοπαρατήρηση, η παράδοση είναι αυστηρή και δεν σε αφήνει να λοξοδρομήσεις στο περιθώριο.

Οι μέρες είναι Ιστορικές , αλλά και συνάμα μέρες περισυλλογής γιατί φθάσαμε εκεί που φθάσαμε και κυρίως γιατί έχουμε οδηγηθεί στην ομαδική κατάθλιψη της τελικής «μη εξόδου», από την Εθνική μας κρίση και την συνολική μας απογοήτευση για την μάχη που δόθηκε με πολύ πόνο ,μα με δύσκολα αποτελέσματα.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΗΤΤΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΤΕΛΙΚΑ Η ΣΤΑΥΡΩΣΗ.

Δεν είναι ο Γολγοθάς. Δεν ήταν τα Τριάκοντα Αργύρια, οι Κουστωδίες, οι Φαρισαίοι κι οι Πιλάτοι, το μαρτύριο της σταγόνας ,ο θάνατος. Αλλά η αναίρεση, η θανάτωση της πίστης στην Ανάσταση, το τέλος της ελπίδας, αυτό ήταν το πιο σημαντικό της δοκιμασίας. Η κάθε αποτροπή κι η εξάλειψη εκείνη της αναστάσιμης πίστης που, μόνη αυτή, θα μπορούσε να οδηγήσει τον σταυρωμένο λαό, μονιασμένο, να διοργανώσει ομοθυμαδόν, επίμονα κι επίπονα, τα βήματά του, τις δυνάμεις του, τις ενέργειες, το νου και την καρδιά του, ψυχή τε και σώματι, στην Ανάσταση της πατρίδας, τη λευτεριά της από το «Κυλώνειο Άγος» της έλλειψης πίστης και ελπίδας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ σημαίνει, πρωτ' απ' όλα, την πίστη σε αυτήν. Την ακράδαντη κι ανέκπτωτη πίστη ότι είναι η νομιμότερη και η υπέρτατη προσδοκία και δικαίωμα και καθήκον. Την πίστη

ότι, με την ευψυχία στα έργα και στην επιμονή τους, οι αναστάσιμες δυνάμεις μπορούν να την καταστήσουν εφικτή. Η φρικτή, απαξιώτικη, προσβλητική και θλιβερή πείρα και γνώση του Γολγοθά και της Σταύρωσης το μαρτυρεί, δεν οδηγεί, αλλ' απαγορεύει την Ανάσταση.

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ, λοιπόν, σημαίνει και προϋποθέτει και χρειάζεται, εμπράκτως υλοποιούμενη, την γρανιτένια κι αδαμάντινη πίστη του λαού ότι είναι ο ίδιος αναστάσιμος.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΛΠΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Δυστυχώς, η ζωή μας, προσωπική και κοινωνική, είναι μια αδιάκοπη εγκατάλειψη της χαράς. Αυτή είναι η τραγική αλήθεια. Η Ανάσταση είναι η ευκαιρία να χαρούμε. Η Ανάσταση είναι η γιορτή της αγάπης. Το Πάσχα των Αγγέλων, το Πάσχα των Ελλήνων, το Πάσχα του φωτοδότη ήλιου, το Πάσχα της Αγάπης ας γεμίσει τις καρδιές όλων των ανθρώπων, ας γίνει παραμυθία των πονεμένων.

«Προσκυνούμεν σου τα πάθη Χριστέ

Δείξον ημίν και την ένδοξή σου Ανάσταση...»,

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αντώνης Π. Αργυρός